



BAȘTINA DONDUȘENI

Data 12.02.2019

Nr.1

A.O. „BAȘTINA - DONDUȘENI”
Inregistrată la Ministerul Justiției la data de 05.11.2017
IDNO 1017620006009
Republica Moldova, MD 5102
or. Dondușeni, str. Independenței nr. 49
GSM. (373) 68712895
<https://www.facebook.com/BastinaDonduseni/>

Consiliul orășenesc Dondușeni Primarul or. Dondușeni

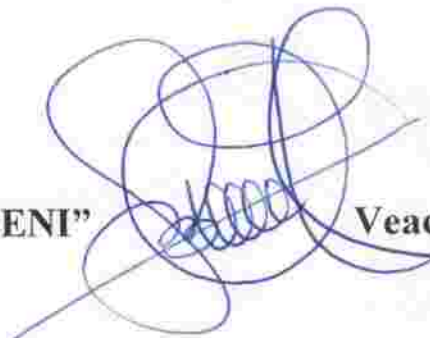
Prin prezenta, Asociația Obștească „BAȘTINA - DONDUȘENI”, întru promovarea personalităților originare din orașul Dondușeni, care s-au remarcat pe parcursul vieții sale și au dat plus-valoare societății, în general, venim repetat cu propunerea de a redenumi strada Kirov în cinstea istoricului și cercetătorului dondușenean Leonid Boicu (locuind pe această stradă de la naștere, anul 1931, până în anul 1943).

Conform **Legii nr. 151 din 14.07.2017 cu privire la sistemul de adrese – Art. 8. p. (1) Atribuirea, schimbarea denumirii arterelor de circulație și a zonelor de circulație publică se stabilesc în temeiul deciziei autorității administrației publice locale de nivelul întâi.**

Totodată, vă aducem la cunoștință că conform procedurii de redenumire a străzilor, nici un cetățean, locuitor pe strada dată, și nici APL nu suportă careva cheltuieli (conform datelor furnizate de către Agenția Servicii Publice).

Cu înaltă considerațiune,

Director-executiv
AO „BAȘTINA-DONDUȘENI”



Veaceslav BOTEZATU

097/13.02.2019

Notă informativă la proiectul de Decizie ”Cu privire la redenumirea străzii ”Serghei Kirov” în ”Leonid Boicu”

De la dr. Vlad. MISCHEVCA
(*Cetățean de Onoare al or. Dondușeni*;

Leonid Boicu a fost un cunoscut istoric al relațiilor internaționale, personalitate reprezentativă pentru istoriografia postbelică ieșeană – creator de școală istoriografică, fiind născut la Dondușeni copilăriei mele (n. 1 mai 1931, Dondușeni-Basarabia - m. 2 mai 1997, Iași).

Leonid Boicu - istoric de vocație, produs și creator de Școală prin activitatea îndelungată la Institutul de Istorie și Arheologie „A. D. Xenopol” din Iași, a fost cercetător și șef al Sectorului de *Istorie universală*. Principalele coordonate tematice ale operei sale, concretizată în cca 70 de titluri, le reprezintă Istoria social-economică și politică a Principatelor Române în epoca modernă și Istoria raporturilor internaționale ale României în veacurile al XVIII-lea și al XIX-lea.

Născut la 1 mai 1931, în Dondușeni Sorocăi, Leonid Boicu a avut parte de o copilărie și adolescență dramatice, consumate sub semnul gravelor primejdii, transformate curând în chinuri și suferințe, generate de cunoscutul și odiosul pact Ribbentrop-Molotov din 23 august 1939, extinse automat asupra tuturor basarabenilor.

După cedarea fără luptă a Basarabiei, bunicul dinspre mamă, Ion Verejanu, fost primar de Corbu, considerat drept „delicvent” de noile autorități de ocupație, însoțit de propria-i consoartă (Sonia) și de fiul lor (Mihail), au fost deportați în taigaua siberiană, de unde doar ultimul avea să-și mai revadă satul, în urma amnistiei decretată de Nikita Hrusciiov.

Părinții „unchiului Mihail”, septuagenari, s-au pierdut pe rând: tatăl, „destul de repede, răpus de condițiile extreme de muncă și climat”, iar mama, respectiv bunica viitorului istoric, s-a sinucis pentru a nu consuma din porția de pâine a fiului și a-i asigura astfel supraviețuirea! Al patrulea membru al aceleiași familii, Parascheva Verejanu, sora lui Mihail, „scăpase” de deportare pentru că avusese „norocul” de a fi arestată de NKVD-ști cu doar o săptămână înainte de trimiterea în exilul siberian a părinților și fratelui ei. Elevă – în vârstă de numai 17 ani – la gimnaziul din Climăuți, avea să plătească însă cu viața „crima” de a fi interpretat, într-un cerc de prieteni, un cântec românesc cu „foaie verde”, fiind împușcată la Chișinău, după anchete chinuitoare, în primăvara anului 1941! Ceialți trei copii au rămas fără de părinți – Alexandru, Veronica și Boris.

După terminarea ciclului primar în Dondușeni-gara, Leonid Boicu a fost trimis la Iași pentru a-și face studiile liceale, ca elev intern, la *Liceul Național* (actualul Colegiu Național „M. Sadoveanu”). În urma unui riguros examen de admitere, susținut în sesiunea din septembrie 1943, a fost declarat admis și înmatriculat în clasa a I-a A, avându-l ca diriginte pe binecunoscutul dascăl și istoric C.A. Stoide.

Începute la Iași, studiile liceale și le-a continuat la liceul „Regele Ferdinand” din Râmnicul Sărat (localitate unde, între timp, se refugiase și familia sa), după încheierea căroră, în 1951, s-a reîntors în vechea capitală a Moldovei pentru a urma cursurile Facultății de Istorie-Filologie. Nu

întâmplător a și fost recompensat, pentru meritele și rezultatele sale la învățătură, cu bursa specială „Nicolae Bălcescu” acordată studenților excepționali.

După încheierea studiilor universitare, în 1955, performanțele școlare strălucite înregistrate de-a lungul anilor de studii, conjugate cu „subțirimea” corpului profesoral din Universitate, i-ar fi îngăduit lui Leonid Boicu să ocupe un binemeritat post în cadrul catedrei de istorie a facultății, cu atât mai mult cu cât era și preferatul ilustrului său magistru, profesorul Dimitrie Berlescu. Numai că, nici calitățile profesionale, nici însușirile umane ale proaspătului absolvent și nici recomandările autorizate ale dascălului său nu au contat pentru factorii decizionali. Prin căsătoria sa cu Rodica Ionescu, fiica unor negustori înstăriți din Râmnicul Sărat, care fuseseră între timp despuiți de bunurile personale și târați prin lăcașurile de „reeducare”, tânărul absolvent își dinamitase propriul „dosar de cadre”, fiind considerat *incompatibil* pentru activitatea didactică și, în consecință, îndrumat spre – „munca de jos” – activitatea de cercetare, la Institutul de Istorie și Filologie – cum s-a numit și a funcționat la început actualul Institut „A. D. Xenopol” – al Academiei Române, Filiala Iași.

Întreaga dimensiune a virtuților sale științifice, organizatorice, intelectuale, morale și colegiale sau umane poate fi surprinsă în ipostaza-i de inițiator și coordonator al colectivului de Istorie a relațiilor internaționale în cadrul Institutului „A. D. Xenopol”, în anul 1967.

Leonid Boicu și-a focalizat, în paralel, atenția pe propria-i pregătire de specialitate într-un program doctoral, finalizat cu maximă strălucire la Universitatea din București în anul 1969.

Performanțele științifice realizate într-o cadență admirată sau invidiată, după caz, de colegii de breaslă din țară l-au impus de timpuriu pe Leonid Boicu drept un reper valoric al istoriografiei românești și, în consecință, ca pe un îndreptățit, chiar râvnit, partener de dialog pentru istoricii străini.

Sentimente speciale și vădite manifesta Leonid Boicu față de toți moldovenii de peste Prut, de care s-a simțit mereu legat prin mii de fire nevăzute. Dacă pe cei cu ascendență basarabeană, indiferent de profesie, stabiliți în Iași, îi cunoștea, îi prețuia și-i regăsea mereu în anturajul tot mai larg al prietenilor săi, pentru colegii de breaslă sau oaspeții chișinăueni care au avut șansa de a vizita Institutul în anii dictaturii sau mai apoi (precum Alexandru Moșanu, Andrei Eșanu, Demir Dragnev sau Vladimir Mischevca), istoricul ieșean a constituit un reper valoric, un suport moral și o speranță a izbăvirii, întemeiate toate pe nostalgia traiului cândva comun, pe dragostea-i profundă și statornică (rămasă neîmpărtășită) pentru *Dondoșanii* natali, spre a nu mai invoca sincera-i compasiune pentru soarta vitregă a fraților de peste Prut.

Evidențiind vocația istoricului, academicianul Alexandru Zub, consemna cu îndreptățita și recunoscuta autoritate că, pentru colegii de breaslă, Leonid Boicu rămâne drept „o culme a domeniului, opera sa fiind socotită ca un model în istoriografia privitoare la epoca modernă, îndeosebi a raporturilor internaționale”. Iar regretatul profesor Gheorghe Platon, afirma „fără nici o rezervă” că lucrările acestuia „reprezintă contribuții determinante la progresul științei istorice. Studiile privind dezvoltarea economică și socială, aparținând începutului de drum și, mai apoi, cele consacrate <istoriei> relațiilor internaționale sunt adevărate modele, excelând prin informare exhaustivă, prin integrare perfectă în realul istoric, cu obiectivitate, capacitate de a construi sintetic, cu asocieri și sugestii subtile, comunicate într-o formă concisă, elegantă și, mai cu seamă, convingătoare”.

Deși s-a impus de timpuriu în rândul breslei ca un autentic expert în problematica largă și complexă a modernității (fiind încununat cu premiul Academiei la vârsta de 33 de ani) și cu toate că a fost mereu solicitat ori consultat în elaborarea și înfăptuirea proiectelor istoriografice de interes național, Leonid Boicu n-a beneficiat de cuvenita recunoaștere valorică a operei sale; Academia Română, reorganizată în 1990 și împospătată succesiv pe parcursul următorilor ani, a omis a-i înscrie numele printre „nemuritori”, alături de celelalte personalități reprezentative ale istoriografiei românești.

Bibliografie selectivă:

1. Dumitru Vitcu, "IN MEMORIAM". *Recviem pentru un mare istoric: Leonid Boicu*, în: *Anuarul Institutului de Istorie „A.D. Xenopol”* (AIIAI), Iași, 2011 (tom 48), p. 481-490.
2. Alexandru Zub, *Leonid Boicu: vocația istoricului*, în: AIIAI, tom XXXVIII, 2001, p. 353.
3. Gh. Platon, *Un destin intelectual exemplar: Leonid Boicu*, în: AIIAI, tom XXXVIII, 2001, p. 355.
- Leonid BOICU, *Austria și Principatele Române în vremea războiului Crimeii (1853-1856)*, București: Editura Academiei, 1972.
- Leonid BOICU, *Adevărul despre un destin politic: Gr. Al. Ghica (1849-1856)*, Iași: Junimea, 1973.
- Leonid BOICU, *Geneza „chestiunii române” ca problemă internațională* (1975).
- Leonid BOICU, *Diplomația europeană și triumful cauzei române. 1856-1859* (1978).
- Leonid BOICU, *Din istoria diplomației europene: anul 1859 la români*, (1996).
- Leonid BOICU, *Principatele Române în raporturile politice internaționale. Secolul al XVIII-lea*, (1986).
- Leonid BOICU, *Principatele Române în raporturile politice internaționale (1792-1821)*, ediție îngrijită de Victor Spinei, Iași, Editura Institutul European, 2001.

FIȘA PENTRU ATRIBUIRE
A Titlului «Cetățean de onoare al orașului Dondușeni»
(post mortem)

1. Nume, Prenume – Leonid BOICU
2. • Anii de viață - 01 mai 1931 (Dondușeni-gara) - 02 mai 1997 (Iași)
3. Naționalitatea –român
4. Cetățenia - România
5. Studii – superioare
6. Funcția, locul de muncă
Doctor în istorie, cercetător și șef al Sectorului de Istorie universală, Institutul de Istorie „A. D. Xenopol” din Iași, filială a Academiei Române.
7. Decorații de Stat, distincții guvernamentale și departamentale:

1962 – mențiune specială pentru participarea la scrierea monografiei *Dezvoltarea economiei Moldovei între anii 1848-1864*

1964 – premiul *Nicolae Bălcescu* al Academiei Române

8. *Caracterizarea candidatului pentru decernare, indicându-se concret meritele deosebite în domeniul activității creatoare, de producere, inclusiv stagiul general de muncă în funcția respectivă.*

Născut la 1 mai 1931, în Dondușenii Sorocăi, Leonid Boicu a avut parte de o copilărie și adolescență dramatice, consumate sub semnul gravelor primejdii, transformate curând în chinuri și suferințe, generate de cunoscutul și odiosul pact Ribbentrop-Molotov din 23 august 1939, extinse automat asupra tuturor basarabenilor.

După terminarea ciclului primar în Dondușeni-gara, Leonid Boicu a fost trimis la Iași pentru a-și face studiile liceale, ca elev intern, la Liceul Național (actualul Colegiu Național „M. Sadoveanu”). În urma unui riguros examen de admitere, susținut în sesiunea din septembrie 1943, a fost declarat admis și înmatriculat în clasa a I-a A, avându-l ca diriginte pe binecunoscutul dascăl și istoric C.A. Stoide.

Începute la Iași, studiile liceale și le-a continuat la liceul „Regele Ferdinand” din Râmnicul Sărat (localitate unde, între timp, se refugiase și familia sa), după încheierea căroră, în 1951, s-a reîntors în vechea capitală a Moldovei pentru a urma cursurile Facultății de Istorie-Filologie. Nu întâmplător a și fost recompensat, pentru meritele și rezultatele sale la învățătură, cu bursa specială „Nicolae Bălcescu” acordată studenților excepționali.

După încheierea studiilor universitare, în 1955, performanțele școlare strălucite înregistrate de-a lungul anilor de studii, conjugate cu „subțirimea” corpului profesoral din Universitate, i-ar fi îngăduit lui Leonid Boicu să ocupe un binemeritat post în cadrul catedrei de istorie a facultății, cu atât mai mult cu cât era și preferatul ilustrului său magistru, profesorul Dimitrie Berlescu. Numai că, nici calitățile profesionale, nici însușirile umane ale proaspătului absolvent și nici recomandările autorizate ale dascălului său nu au contat pentru factorii decizionali. Prin căsătoria sa cu Rodica Ionescu, fiica unor negustori înstăriți din Râmnicul Sărat, care fuseseră între timp despuiați de bunurile personale și târâți prin lăcașurile de „reeducare”, tânărul absolvent își dinamitase propriul „dosar de cadre”, fiind considerat incompatibil pentru activitatea didactică și, în consecință, îndrumat spre – „munca de jos” – activitatea de cercetare, la Institutul de Istorie și Filologie – cum s-a numit și a funcționat la început actualul Institut „A. D. Xenopol” – al Academiei Române, Filiala Iași.

Întreaga dimensiune a virtuților sale științifice, organizatorice, intelectuale, morale și colegiale sau umane poate fi surprinsă în ipostaza-i de inițiator și coordonator al colectivului de Istorie a relațiilor internaționale în cadrul Institutului „A. D. Xenopol”, în anul 1967.

Leonid Boicu și-a focalizat, în paralel, atenția pe propria-i pregătire de specialitate într-un program doctoral, finalizat cu maximă strălucire la Universitatea din București în anul 1969.

Performanțele științifice realizate într-o cadență admirată sau invidiată, după caz, de colegii de breaslă din țară l-au impus de timpuriu pe Leonid Boicu drept un reper valoric al istoriografiei românești și, în consecință, ca pe un îndreptățit, chiar râvnit, partener de dialog pentru istoricii străini.

9. Contribuția istoricului BOICU în cercetare este una esențială, lucru văzut prin principalele coordonate tematice ale operei sale, concretizată în cca 70 de titluri, le reprezintă Istoria social-economică și politică a Principatelor Române în epoca modernă și Istoria raporturilor internaționale ale României în veacurile al XVIII-lea și al XIX-lea.

Rezultatele cercetărilor s-au bucurat de numeroase recenzii pozitive și au fost prezentate în principalele studii și cărți:

- *Despre stadiul manufacturier al industriei în Moldova, 1960;*
- *Lucrările de îmbunătățire a căilor de comunicație în Moldova în vremea administrației ruse din anii 1828-1834, 1961;*
- *Încercări franceze de pătrundere în economia Moldovei în epoca războiului Crimeii și a Unirii, 1960;*
- *Despre structura socială a orașului moldovenesc în mijlocul secolului al XIX-lea, 1963;*
- *Principatele Române în proiectele lui Karl von Bruck și Lorenz von Stein de constituire a Mitteleuropei în epoca războiului Crimeii, 1961;*
- *Raporturile româno-poloneze oglindite în memoriile lui Wladislaw Czartoryski, 1971;*
- *Austria și Principatele Române în vremea războiului Crimeii (1853-1856), București: Editura Academiei, 1972.*
- *Adevărul despre un destin politic: Gr. Al. Ghica (1849-1856), Iași: Junimea, 1973.*
- *Geneza „chestiunii române” ca problemă internațională (1975).*
- *Diplomația europeană și triumful cauzei române. 1856-1859 (1978).*
- *Principatele Române în raporturile politice internaționale. Secolul al XVIII-lea, (1986).*
- *Istoria militară a poporului român, vol. IV, București, 1987*
- *Românii în istoria universală, vol III, Iași, 1988;*
- *La revolution francaise et les roumains, Iași, 1989*
- *Istoria ca lectură a lumii, Iași, 1994;*
- *Din istoria diplomației europene: anul 1859 la români, (1996).*
- *Principatele Române în raporturile politice internaționale (1792-1821), ediție îngrijită de Victor Spinei, Iași, Editura Institutul European, 2001.*

Activități sociale:

- Membru a comitetului de redacție a Anuarului Institutului de Istorie și Arheologie **A.D.**

Xenopol

Anexă: Bibliografia operei lui Leonid Boicu

BIBLIOGRAFIA OPEREI LUI LEONID BOICU*

I. Volume de autor (coautor):

1. *Dezvoltarea economiei Moldovei, 1848-1864. Contribuții*, coord. Val. Popovici, Editura Academiei, București, 1963 (coautor).
2. *Austria și Principatele Române în vremea războiului Crimeii, 1853-1856*, Editura Academiei, București, 1972.
3. *Adevărul despre un destin politic. Gr. Al. Ghica (1849-1856)*, Editura Junimea, Iași, 1973.
4. *Geneza "chestiunii române" ca problemă internațională*, Editura Junimea, Iași, 1975.
5. *La voie des roumains vers l'indépendance*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1977, cu versiuni în limbile engleză și rusă (în colaborare cu Gh. Platon).
6. *Independența, lupta milenară a poporului român*, Editura Junimea, Iași, 1977 (în colab. cu Gh. Platon).
7. *Diplomația europeană și triumful cauzei române, 1856-1859*, Editura Junimea, Iași, 1978.
8. *Principatele Române în raporturile politice internaționale. Secolul al XVIII-lea*, Editura Junimea, Iași, 1986;
9. *Din istoria diplomației europene: anul 1859 la români*, Institutul European, Iași, 1996.
10. *Principatele Române în raporturile politice internaționale (1792-1821)*, ediție postumă îngrijită de Victor Spinei, Institutul European, Iași, 2001.

II. Coordonări și/sau colaborări la volume colective:

1. *Istoria României*, vol. III, Editura Academiei, București, 1964 (colab.).
2. *Mihail Kogălniceanu. Texte social-politice alese*, Editura Politică, București, 1967 (colab.).
3. *Nicolae Iorga. Omul și opera*, Editura Junimea, Iași, 1971 (colab.).
4. *A. D. Xenopol. Studii privitoare la viața și opera sa*, Editura Academiei, București, 1972, (coord. și colab.).
5. *Cuza Vodă. In memoriam*, Editura Junimea, Iași, 1973 (coord. și colab.).
6. *Sub semnul lui Clio. Omagiu profesorului Ștefan Pascu*, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj, 1974 (colab.).
7. *Națiune, suveranitate, independență*, Editura Politică, București, 1977 (colab.).

* Prezenta *Bibliografie* nu cuprinde și numeroasele articole ale autorului publicate în publicistica culturală sau presa cotidiană.

8. *Dicționar diplomatic*, Editura Politică, București, 1979 (colab.).
9. *România în relațiile internaționale, 1699-1939*, Editura Junimea, Iași, 1980 (coord. și colab.).
10. *Iași. Monografie* (colecția "Județele patriei"), Editura Sport-Turism, București, 1980, (colab.)
11. *Culture and Society*, edited by Al. Zub, Iași, 1985 (colab.).
12. *Românii în istoria universală*, vol. I, Universitatea "Al. I. Cuza", Iași, 1986 (colab.).
13. *Românii în istoria universală*, vol. III, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, 1988 (colab.).
14. *Istoria militară a poporului român*, vol. IV, Editura Militară, București, 1987 (colab.).
15. *La révolution française et les roumains*, publié par Al. Zub, Iași, 1989 (colab.).
16. *Unirea Principatelor și puterile europene*, Editura Academiei, București, 1989 (colab.).
17. *Victor Slăvescu (1891-1977)*, Editura Academiei, București, 1992 (colab.).
18. *Istoria ca lectură a lumii*, Fundația Academică "A. D. Xenopol", Iași, 1994 (coord. și colab.).

III. Studii și articole științifice:

1. *Introducerea telegrafiei în Moldova. Contribuții la cunoașterea ocupației austriece din 1854-1857 a Principatelor Române*, în SCȘI, an VIII, nr. 2, Iași, 1957.
2. *Despre construcția de șosele și poduri în Moldova între anii 1834-1844*, în SCȘI, an IX, nr. 1-2, Iași, 1958.
3. *Știri noi despre activitatea lui Vasile Alecsandri ca ministru de externe*, în SCȘI, an X, nr. 1-2, Iași, 1959.
4. *Despre stadiul manufacturier al industriei în Moldova*, în SCȘI, an XI, nr. 1, Iași, 1960 (publicat și în NEH, vol. II, Editura Academiei, București, 1960).
5. *Știri noi despre industria de postav în Moldova la jumătatea veacului al XIX-lea*, în "Studii", an XII, nr. 2, București, 1960.
6. *Precizări necesare*, în "Studii", an XII, nr. 5, București, 1960.
7. *Încercări franceze de pătrundere în economia Moldovei în epoca războiului Crimeii și a Unirii (1853-1859)*, în vol. *Studii privind Unirea Principatelor*, Editura Academiei, București, 1960 (publicat și în RRH, an II, nr. 2, București, 1963).
8. *Lucrările de îmbunătățire a căilor de comunicație în Moldova în vremea administrației ruse din anii 1828-1834*, în SCȘI, an XII, nr. 1, Iași, 1961.
9. *Principatele Române în proiectele lui Karl von Bruck și Lorenz von Stein de constituire a Mitteleuropei în epoca războiului Crimeii*, în SCȘI, an XII, nr. 1, Iași, 1961 (publicat și în RRH, an VI, nr. 2, 1967).
10. *Din corespondența inedită a lui C. Suțu cu Adam Czartoryski*, în SCȘI, an XIV, nr. 1, Iași, 1963.
11. *Mijloacele, viteza și prețul de cost al transporturilor în Moldova la începutul*

- secolului al XIX-lea, în SCȘI, an XIV, nr. 1, Iași, 1963.
12. *Despre structura socială a orașului moldovenesc la mijlocul secolului al XIX-lea*, în "Studii", an XIV, nr. 2, București, 1963.
 13. *Industria*, în vol. *Dezvoltarea economiei Moldovei, 1848-1864. Contribuții*, Editura Academiei, București, 1963.
 14. *Transporturile*, în vol. *Dezvoltarea economiei Moldovei între anii 1848-1864. Contribuții*, Editura Academiei, București, 1963.
 15. *Încercări de navigabilizare a râurilor moldovenești în prima jumătate a secolului al XIX-lea*, în AIIAI, tom II, Iași, 1965.
 16. *Căile de comunicație terestre în Moldova între <anii> 1834-1848 (I)*, în AIIAI, tom IV, Iași, 1967.
 17. *Unirea cea mare*, în AIIAI, tom V, Iași, 1968.
 18. *Memoriile lui Michal Czajkowski (Sadik Pașa) ca izvor documentar pentru istoria României*, în AIIAI, tom VI, Iași, 1969.
 19. *Istoricul Nicolae Bălcescu*, în SAI, tom XIV, București, 1969.
 20. *Considérations sur la politique des Habsburgs à l'égard des Principautés Roumaines (Depuis le XVIII-e siècle jusqu'en 1848)*, în NEH, tom IV, București, 1970.
 21. *N. Iorga, istoric al relațiilor internaționale ale României în epoca modernă*, în vol. *N. Iorga. Omul și opera*, Editura Junimea, Iași, 1971.
 22. *Sur la convention du 15 Avril 1856*, în RRH, an X, nr. 4, București, 1971.
 23. *Raporturile româno-polone oglindite în memoriile lui Wl. Czartoryski*, în AIIAI, t. VIII, Iași, 1971.
 24. *A. D. Xenopol față cu problemele vremii sale*, în vol. *A. D. Xenopol. Studii privitoare la viața și opera sa*, Editura Academiei, București, 1972.
 25. *A doua jumătate a secolului al XVIII-lea – început al epocii moderne în istoria României*, în AIIAI, tom IX, Iași, 1972.
 26. *Înființarea primului departament al lucrărilor publice din România*, în "Cercetări Istorice" (serie nouă), tom III, Iași, 1972.
 27. *Idealul național în revoluție*, în "Era socialistă", nr. 3, București, 1973.
 28. *Înnoirea structurii social-economice a României în anii domniei lui Cuza Vodă*, în AIIAI, tom X, Iași, 1973.
 29. *Cuza Vodă față de lupta popoarelor pentru emancipare națională*, în vol. *Cuza Vodă. In memoriam*, Editura Junimea, Iași, 1973.
 30. *La genèse de la "question Roumaine" comme problème international*, în vol. *III-e Congres international des études du Sud-Est européen. Résumés des communications. I. Histoire*, București, 1974.
 31. *Idei și atitudini europene față de emanciparea națională a românilor (1821-1830)*, în vol. *Sub semnul lui Clio. Omagiu acad. prof. Ștefan Pascu*, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, 1974.
 32. *Les relations roumano-polonaises* (capitol consacrat epocilor modernă și contemporană), în RRH, tom XIV, nr. 3, București, 1975.
 33. *Considerations sur la genèse de la „question roumaine” en tant que problème International*, în RRH, tom XIV, nr. 1, București, 1975.

34. *Raporturile româno-polone în timpul revoluției din 1848-1849 în context european*, în *AIIAI*, tom XII, Iași, 1975.
35. *Nepotul lui Talleyrand printre români*, în „Magazin istoric”, nr. 1, ianuarie, 1977.
36. *Spre independență, pe calea afirmării autonomiei și dezvoltării conștiinței de unitate național-politică*, în vol. *Independența, lupta milenară a poporului român*, Editura Junimea, Iași, 1977.
37. *Österreich und die staatliche Unabhängigkeit*, în „Österreichische Osthefte”, 19 Jahrgang, 2 Heft, Mai 1977.
38. *Der Weg Rumäniens zur staatliche Unabhängigkeit*, în „Jahrbuch für Geschichte der Socialistische Länder Europas”, Berlin, Band 21/2, 1977.
39. *Nelkowski și românii*, în „Magazin istoric”, an XI, București, 1977.
40. *Sursele arhivistice ieșene și cercetările de istorie modernă*, în *RA*, nr. 3, București, 1977.
41. *Unirea Principatelor, moment cu profunde semnificații în istoria poporului român*, în „Era socialistă”, nr. 2, București, 1978.
42. *Cucerirea independenței de stat – expresie a afirmării voinței de libertate a poporului român*, nr. 1, București, 1977.
43. *Alexandru Ioan Cuza et son époque vue par l'historien polonais Juliusz Demel*, în *RRH*, tom XVIII, nr. 2, București, 1979 (în colab.).
44. *K voprosu o rumâno-russkih politiceskih otnošeniah v 1875-1878 g. în 100 let Osvobođenja balkanskih norodov ot osmanskogo iga*, Iad. Nauka, Moskva, 1979.
45. *Gândirea istorică și viitorul omenirii*, în vol. *Viitorul omenirii în conștiința contemporanilor*, Editura Politică, București, 1980.
46. *1853-1866, capitol în vol. România în relațiile internaționale, 1699-1939*, Editura Junimea Iași, 1980.
47. *Situația internă a Rusiei între <anii> 1825 și 1861*, Iași, 1980 (manuscris).
48. *Politica externă a Rusiei țariste între <anii> 1825-1861*, Iași, 1980 (manuscris inclus în sumarul volumului de față).
49. *Istoria județului Iași*, în vol. *Iași. Monografie*, colecția „Județele patriei”, Editura Sport-Turism, București, 1980 (în colab.).
50. *Considerations portant sur la reconstitution de la Dacia dans des projets européens du XVIII-e siècle*, în *RRH*, tom XX, nr. 4, București, 1981.
51. *Emigrația polonă și țările române în vremea revoluției din 1848-1849 (I)*, în *AIIAI*, tom XVIII, Iași, 1981.
52. *Emigrația polonă și țările române în vremea revoluției din 1848-1849 (II)*, în *AIIAI*, tom XIX, Iași, 1982.
53. *Iași, 5 ianuarie 1859, dorința cea mai generală*, în „Magazin istoric”, an XVIII, nr. 1, București, ianuarie 1984.
54. *Unirea Principatelor Române în dezbaterile forurilor internaționale (1855-1859)*, în vol. *Unirea Principatelor și puterile europene*, Editura Academiei, București, 1984.
55. *La genèse de la „question roumaine”*, în vol. *Roumanie. Pages d'histoire*, IX-e année, nr. 1, Agerpress, București, 1984.

56. *Cazul diplomatului Al. Beldiman în arhiva Hohenzollern-Sigmaringen*, în *AlIAI*, tom XXI, Iași, 1984.
57. *Momentul 1711 în raporturile politice internaționale ale Principatelor Române*, în *AlIAI*, tom XXII/1, Iași, 1985.
58. *Coordonatele politice europene în secolul XVIII. Interferențe românești*, în *AlIAI*, tom XXIII/1, 1986.
59. *In Search for a Model of Juridical and Political Statute of Romanian Principalities during the 18-th Century*, în vol. *Culture and Society*, edited by Al. Zub, Iași, 1985.
60. *Principatele Române – o piatră de încercare în evoluția raporturilor internaționale (1768-1774)*, în vol. *Românii în istoria universală*, vol. I, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, 1986.
61. *O nouă etapă a desfășurărilor politice internaționale (1768-1792) și Principatele Române*, în vol. *Românii în istoria universală*, vol. I, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, 1986.
62. *Dezvoltarea Țărilor Române în perioada cuprinsă între revoluția din 1848 și Unirea Principatelor*, în vol. *Istoria militară a poporului român*, vol. IV, Editura Militară, București, 1987.
63. *Puterile europene față de actul românilor din 24 ianuarie 1859*, în vol. *Românii în istoria universală*, vol. III, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, 1988.
64. *Anul 1859 în istoria raporturilor politice internaționale ale țărilor române*, în *AlIAI*, tom XXVI/1, Iași, 1989.
65. *La France de la revolution et les Principautés Roumaines: ideologie et pratique politique*, în vol. *La révolution française et les roumains*, publié par Al. Zub, Iași, 1989.
66. *Contribuția lui Victor Slăvescu la studiul proiectelor franceze de modernizare a statului român (1859)*, în vol. *Victor Slăvescu, 1891-1977*, Editura Academiei, București, 1992.
67. *Despre studiul istoriei relațiilor internaționale ale României*, în „Xenopoliana”, Buletinul Fundației Academice „A. D. Xenopol”, an I, nr. 1-4, Iași, 1993.
68. *Al. Zub – 60!*, în vol. *Istoria ca lectură a lumii*, coord. G. Bădărău, L. Boicu, L. Nastasă, Fundația Academică „A. D. Xenopol”, Iași, 1994.
69. *O controversă istoriografică neînchisă: declanșarea crizei („problemei”, „chestiunii”) orientale*, în vol. *Istoria ca lectură a lumii*, Iași, 1994 (în colab.).
70. *Andrei Oțetea, cu un ochi redeschis înspre Iași*, în *RI*, tom V, nr. 7-8, București, 1994.

D. V.

ASOCIAȚIA ISTORICILOR
DIN REPUBLICA MOLDOVA
bd. Ștefan cel Mare nr. 133/ 32, Chișinău,

MD-2004, Republica Moldova

Telefon: + 373 23 33 14



THE ASSOCIATION OF HISTORIANS
OF THE REPUBLIC OF MOLDOVA
133/ 32, Ștefan cel Mare str., Chișinău,

MD-2004, Republic of Moldova

Phone + 373 23 33 14

Nr. 6 din 20.03. 2019

Consiliului orașenesc Dondușeni

Primăriei orașului Dondușeni

**Stimați Consilieri,
Stimate Domnule Primar,**

Comitetul de conducere al Asociației Istoricilor din Republica Moldova (AIRM) a luat act, cu mare interes, de faptul că în ședința din 6 martie a.c. Consiliul orașenesc Dondușeni a aprobat spre examinare chestiunea cu privire la atribuirea numelui istoricului Leonid Boicu, născut la 1 mai 1931, în localitatea Dondușeni, unei străzi din orașul Dondușeni. AIRM susține acest demers al Dvs. și al locuitorilor orașului și consideră că adoptarea unei decizii în acest sens ar constitui un gest de recunoaștere a contribuției marelui savant la dezvoltarea științei istorice și, totodată, de recunoștință și pietate față de o personalitate de mare valoare, care s-au născut și a trăit cândva în localitatea respectivă.

Leonid BOICU (1.05.1931 – 2.05.1997), doctor în istorie, specialist notoriu în istoria modernă, a activat în cadrul Institutului de Istorie și Arheologie *A. D. Xenopol* din Iași, șef al sectorului de istorie universală. S-a remarcat prin studierea problemelor istoriei României din secolul al XVIII-lea și prima jumătate a secolului al XIX-lea, îndeosebi a istoriei relațiilor internaționale și a istoriei economiei naționale, semnând lucrările *Dezvoltarea economiei Moldovei. 1848-1864* (București, 1963, 505 p.); *Despre structura socială a orașului moldovenesc la mijlocul secolului al XIX-lea* (*Studii*, XVI, 1963) etc. S-a afirmat în istoriografie ca autor al unor lucrări valoroase în domeniul relațiilor internaționale ale țărilor române în secolul al XVIII-lea și în secolul al XIX-lea (relații româno-franceze, româno-austriece și româno-polone). Lucrările sale de rezistență în acest domeniu fiind *Austria și Principatele Române în vremea Războiului Crimeii. 1853-1856* (București, 1972, 478 p.); *Geneza "chestiunii române" ca problemă internațională* (Iași, 1975, 152 p.) etc.

Leonid Boicu a rămas în amintirea colegilor de breaslă și a tuturor celor care i-au cunoscut opera sa științifică drept un remarcabil istoric al relațiilor internaționale, o personalitate marcantă a istoriografiei postbelice din România.

Considerăm că atribuirea numelui istoricului Leonid Boicu unei străzi din orașul Dondușeni va spori interesul față de istoria națională, va stimula cercetarea istoriei ținutului natal și, în fine, va contribui la o mai bună cunoaștere a trecutului istoric al localității Dvs. Adoptarea unei decizii favorabile în acest sens va contribui și la recuperarea memoriei istorice a cetățenilor Republicii Moldova și la punerea în valoare a rolului jucat de personalitățile noastre reprezentative.

Președinte interimar

al Asociației Istoricilor din Republica Moldova



Ministerul Educației, Culturii și
Cercetării al Republicii Moldova

INSTITUTUL DE ISTORIE

str. 31 august 1989, 82
MD - 2012, Chișinău, Republica Moldova
tel: (373 22) 23-33-10, fax (373-22) 23-45-41
e-mail: director@history.asm.md



Ministry of Education, Culture and
Research of the Republic of Moldova

INSTITUTE OF HISTORY

31 august 1989 str., 82
MD-2012, Chisinau, Republic of Moldova
tel: (373 22) 23-33-10, fax (373-22) 23-45-41
e-mail: director@history.asm.md

Nr. 53/3 din 21.03.2019

**Către Administrația Publică Locală
a orașului Dondușeni**

Stimate Doamnă Primar,

Prin prezenta, având în vedere că în Ordinea de zi a Consiliului orașenesc Dondușeni, din 6 martie curent, a fost inclusă chestiunea cu privire la redenumirea străzii „Serghei Kirov” în „Istoricul Leonid BOICU”

– Vă aducem la cunoștință că susținem călduros această inițiativă, considerând-o întru totul îndreptățită și binevenită.

Născut la Dondușeni, personalitatea lui Leonid BOICU (1.05.1931 – 2.05.1997) a rămas în amintirea colegilor și tuturor celor care-i cunosc opera științifică drept un remarcabil cercetător al istoriei Principatelor Moldovei și Valahiei, istoriei și teoriei relațiilor internaționale în secolul al XX-lea, o figură ilustră a istoriografiei noastre.

Avem convingerea că denumirea unei străzi a orașului Dondușeni cu numele „Istoricul Leonid BOICU” va contribui la o mai bună cunoaștere a trecutului istoric al acestei urbe, demonstrând respectul și atașamentul față de personalitățile marcante care s-au născut sau au activat cândva în localitatea Dvs.

Cu respect,

Dr. hab. **Gheorghe COJOCARU,**

Directorul Institutului de Istorie



0231/04.04.19